

Saddam Kürdistan'ı Yakıyor!

• Uluslararası yasalara aykırı olarak Güney Kürdistan'da kimyevi silahlar kullanılıyor

• Halk silah zoruyla mecburi iskana tabi tutulmuş durumda! Köyler bombalanarak, imha ediliyor!

• YNK ve I-KDP Birleşmiş Milletler, Kızıl-Haç ve diğer insani kuruluşlardan acil yardım istediler! Yazısı ortasayfada

KURDISTAN PRESS

ROJNAMEYA 15 ROJÎN • 15 GÜNLÜK GAZETE

HEJMAR • SAYI 17/9

6 GULAN • MAYIS 1987

ISSN 0283-4898

ANK
Ajansa Nîceya Kurd
The Kurdish News Agency
Kurdiska Nyhets Byran

[46] 08-98 47 43

131 42 ANK S

HOVITIYA QOLONYALIST

Saddam Kurdistanê Dişewitîne!

□ Rejîma BAAS, bi hemû hêz û îmkânên xwe dixwaze gelê Kurd winda bike!

□ Ji ber bi karanîna çekên kîmyewî zêdeyî 600 kes birîndar û 100 kes jî kuştî hene!

Dumahîk di rûpela navîn de

Pêşmerge di nav xelkê de ji bo bersiva planên îskanê, bi aktîf karên politîkî û eskerî berdewam dike!

ONUNCU YILINDA

1 Mayıs 77

□ 1 Mayıs 1976'da Taksim'de yapılan görkemli kutlama törenlerinden sonra, 1977 1 Mayıs'ı bir katliama dönüştü. Arkada 34 ölü ve yüzlerce yaralı bırakan bu doğru giderken, sol ne düşünüyordu?!

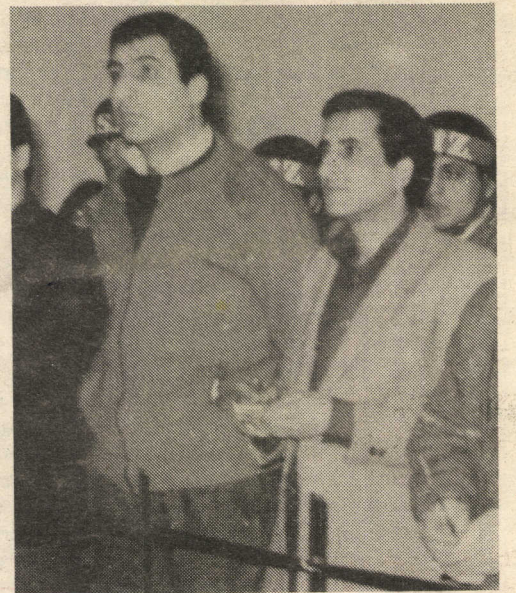
Yazısı sayfa 4 ve 5'de

"Anayurdumuzdan söküldük"

□ Atina'da, Büyük Ermeni Jenosidi'nin 72. yıl dönümü nedeni ile bir konferansa katılan, Ermeni Sorunu İnfomasyon-Dökümanter ve Araştırma Merkezi Almanya Seksiyonu sorumlusu Jirayr Kotcharian, "Ermeni sorunu yalnızca bir hak arama sorunu değil, fakat aynı zamanda bir toprak sorunudur" dedi.

□ Konferansta, Dünya Halklarının Kurtuluşu ve Hakları Birliği'nin yönetim kurulu üyesi, M. Haralambidis de bir konuşma yaptı. Haralambidis, "Katliam, soykırım, parçalama ve benzeri kavramların Yunan politik yaşamında yeteri kadar anlaşılmasına inanmıyorum. Bu bizim için büyük bir boşluktur" dedi.

Yazısı sayfa 6 ve 7'de

"Beni O şanlı mücadeleden belki bir süre uzak tutabilirler. Ama, mücadeleden alıkoymaları asla mümkün olmayacaktır!"

□ Ömür Boyu hapis cezasına çarptırılan Abdurrahim Gümüştekin'in ailesine yazdığı mektubun tam metni..

Sayfa 11'de

- Güney Kürdistan'da mücadele eden Kürt örgütleri ile Saddam'a muhalif tüm siyasal güçler arasında tam bir ittifak sağlandı.
- Saddam rejimine muhalif tüm güçlerin ittifakı, bölge halkı üzerinde de etkisini gösterdi ve halk kitleleri halinde peşmerge saflarına katılmaya başladı.
- Zaxo ve Kanimasi arasındaki uluslararası Naven karayolu peşmergenin denetimine geçti!
- Halk, Saddam'ın oluşturduğu toplama kamplarını imha ediyor. Halkın zorla yaşamak zorunda bırakıldığı kamp çadırları, sivil halkın da katıldığı eylemlerle yakılıyor.

Güney Kürdistan • ANK

□ Irak Ordusu, Mart'ın son haftasından bu yana Güney Kürdistan'da kanlı bir imha savaşı sürdürüyor. Ordu, uluslararası yasalara aykırı olarak kimyevi silahlar kullanıyor. Sivil halkın yaşadığı köyler ve şehir merkezlerine zehirli gaz bombaları atılıyor. Ürünler ve ormanlık alanlar yakılıyor. İçme suları zehirleniyor. Halk kitleleri halinde zorunlu göç'e tabi tutuluyor.

Irak Ordusu'nun bu haksız ve kanlı imha eylemini ısrarla sürdürmesine rağmen, Peşmerge Süleymaniye'den Zaho'ya kadar olan bölgede kitlelerin aktif desteği ile mücadeleyi sürdürüyor.

Bölgede mücadele eden örgütler, halkı buldukları alanları terketmemeye ve mecburi iskan uygulamasına karşı direnme çağırıyor. Bu çağrılar kitlelerden gerekli tepkileri alıyor ve halk yakılıp yıkılmasına rağmen alanları terketmiyor.

SÜLEYMANİYE

Süleymaniye merkezinde ve çevresinde oluşturulan

toplama kamplarının tüm çadırları yakıldı ve kamp imha edildi. Ayrıca 20 Nisan günü Süleymaniye'ye bağlı Kelar ilçesindeki toplama kampları, halkın da katıldığı bir eylemle yakıldı.

Geçen sayıda verdiğimiz Karadağ eylemi devam etmektedir. Peşmerge güçleri, Saddam rejimi için hayati bir öneme sahip olan bu askeri alanı terketmemek için kararlı bir biçimde direniyor. Saddam ise, bu bölgeyi ne pahasına olursa olsun tekrar geri almak için aralıksız saldırılar düzenliyor. Ordu birlikleri yoğun saldırıları şimdiye kadar amacına ulaşamadı ve peşmerge güçleri tarafından geri püskürtüldü.

Geçtiğimiz hafta, ordu birliklerinin Karadağ'a, karadan ve havadan yaptıkları iki büyük saldırı da kırıldı. Peşmerge güçlerin uzun süren direnişi sonucu düşman püskürtüldü ve geri çekilmek zorunda kaldı. Fakat, Baas katilleri, Karadağ ve Karadağ'a bağlı Cageran köyünü kimyasal silahlar kullanarak havadan bombaladı. Buna rağmen peşmergenin oluşturduğu çember kırılmadı. Bölge halen Peşmerge kuvvetlerinin denetimi altında bulunmaktadır.

Direnen peşmerge bölge halkı tarafından da aktif olarak destekleniyor. Peşmergenin barınma ve beslenme için, sivil halk bütün imkanını seferbet etmiş durumda.

Öte yandan, BAAS birliklerinin Hewlêr iline bağlı Firêz köyünü, yıkmak, yakmak ve talan etmek amacıyla yaptıkları saldırı peşmer-

Peşmerge Direniyor!

ge güçleri tarafından geri püskürtüldü.

DIHOK

□ BAAS birlikleri, Dihok iline bağlı Sersing kazasının, Zêve, Bamernî ve Eredina köylerini talan ettikten sonra, kitleleri zorla iskan

uygulanmasına tabi tutması üzerine bölgede Baas ile cephe savaşına girildi.

21 Nisan'dan, 25 Nisan'a kadar süren savaşta düşmana ağır darbeler indirildi. Peşmerge güçlerinin yanısıra, halkın ve Bargirî Milî (Ulusal Milisler)'in katıldığı eylem sonucu düşman

güçleri ağır darbeler ararak bölgeden geri püskürtüldü.

ZAXO-KANIMASI

□ Irak ordu birliklerinin, 24 Nisan'da Sersing, Milhembe ve Resul-Ayn nahiyelerine, havadan destekli yapılan bombardımanlar üzerine, Peşmerge kuvvetleri geniş bir karşı saldırı düzenledi. Mecburi iskan uygulaması durduruldu ve bölge düşmandan temizlendi.

Peşmerge güçleri 21 Nisan'da Zaxo ve Kanimasi arasındaki stratejik öneme sahip olan karayolunu ele geçirdiler. Halen karayolu üzerindeki denetim peşmerge güçleri tarafından yapılmaktadır.

Öte yandan, Saddam rejiminin askeri nakliyat ve uluslararası ticaret için kullandığı Naven ana karayolunun Begova ve Kanimasi arasına düşen en önemli bölümü, peşmerge kuvvetlerinin düzenlediği bir operasyon sonucu ele geçirildi. Karayolu'nun tutulmasından sonra, Baas'ın sivil ve askeri nakliye araçlarının seferleri de durmuş oldu. Naven karayolunu, peşmergenin denetiminden kurtarmak üzere Baas, üç ayrı taarruz düzenledi. Bombardıman uçaklarının desteğinde düzenlenen taarruzlar, 21, 23 ve 27 Nisan tarihlerinde yapıldı ve tümü de başarısızlıkla sonuçlandı. Baas'ın bozguna uğrayan taburları Begova'ya geri döndüler. Baas askerlerinin Begova'ya geri çekilmesi ile Kanimasi bölgesi bütünü ile peşmerge'nin denetimine geçti.

Karadağ zaferinden sonra,

düşmanın Naven karayolundan da püskürtülmesi, peşmergenin de, halkın moral gücünü oldukça yükseltti.

Ana Karayolunda denetimin sağlanmasından sonra, Nisan'ın son haftasında peşmerge güçleri Zaho ve Kanimasi arasında bulunan ve bölgenin askeri düzeyde merkez karokolu niteliğinde olan Baas karagahına karşı bir operasyon düzenledi ve karagah imha edildi. Eylemde peşmerge yüzlerce ağır ve hafif silah ele geçirdi.

23 Nisan'da da Amed muntikasının Solav nahiyesinde bulunan merkezi bir Baas karakolu da, peşmerge tarafından basılarak ele geçirildi. Saddam'ın Zaho bölgesinde bulunan en önemli askeri merkezlerinden biri de böylece yok edildi, baskında büyük miktarda cephane ele geçirildi.

Ertesi gün, peşmerge güçleri, gene Kanimasi muntikasında askeri önemi yüksek olan Girav ve Bapiri arasındaki Neheng askeri üssünü de bastı. Baas'ın cephane deposu olan bu askeri üsler imha edilirken, peşmerge bol miktarda silah ve cephane ele geçirdi ve Saddam rejiminin bölgedeki etkinliği büyük ölçüde kırıldı.

25 Nisan'da Baas kuvvetleri, Mengeşe bağlı Kerime ve Banasor köylerini bombaladılar ve köylere giren askerler sivil halkın gıda maddelerini yağmaladılar. Daha sonra bölgeye ulaşan peşmerge güçleri tarafından Baas yağmacıları bölgeden atıldılar. Baas'ın göçe zorlandığı yöre halkı da köylerini terketmediler.

KKE (İÇ) Eleştirildi

● 22-26 Nisan günleri arasında Tüzük değişikliği için yapılan KKE Kogresine Irak Baas Partisi'nin de davet edilmesi sert bir biçimde eleştirildi.

Kongreye 24 Ülkenin komünist ve sosyalist partisi'nin yanı sıra Türkiye'den Devrimci Kadınlar örgütü ve Dev-Yol, Kürdistan'dan da Irak KDP ve Rızgari katıldılar.

Parti ismi Yunan Solu olarak değiştirildi. Kürt Halkının Kendi Kaderini tayin Etme hakkı da, kongre kararları arasında yer aldı.

Kogreye Irak Baas Partisi adına Abdulkerim Kemal (Abdel Kerim Al Kemal)'in de davetli olarak katılması, Rızgari delegasyonu tarafından protesto edildi.

Kogre Başkanlığına verilen metin şöyle:

KOGRE BAŞKANLIĞINA ATINA

Kongrenizde yapılan tarihsel bir yanılığın açıklanmasında zorunluluk vardır. Aynı zamanda sizlerin ve Yunanistan kamuoyunun bu konuda aydınlatılmasını bir görev bilmekteyiz.

Kongrenizin birinci gününde komünist, sosyalist ve demokrat parti ve kuruluşların temsilcileri arasında Irak BAAS Partisi'nin de isminin okunmasını esefle karşıladık.

Yunanistan İç Komünist partisi'nin [KKE-İÇ] isminin Yunan Solu olarak değiştirildiği kongreye 24 ülkenin Komünist ve Sosyalist parti ve örgütleri de davetli olarak katıldılar.

Bizler Kürdistan'ı yani sömürge bir ulusu temsilen kongrenizde davetli bulunmaktayız. Oysa Irak BAAS partisi Kürdistan'ı kana boğan, yıllardır halkımızı katliamlarla imha etmeye çalışan ve halen de Kürdistan'a napalm bombaları ile saldıran bir devletin temsilcisidir. Irak BAAS partisi, bırakınız sosyalist olmayı, demokrat bile değildir. Tarihin hiç bir döneminde de bu gibi nitelikleri taşımamıştır. Tam tersine ırkçı, militarist, sömürgeci devletin temsilcisidir. Bu parti ve devletin başında da bütün nitelikleriyle ırkçı, militarist,

sömürgeci Saddam Hüseyin bulunmaktadır.

Böyle bir parti ile aynı düzeyde sizin kongrenizde temsil edilmemizi, bizim için talihsizdir. Yunanistan'da demokrasi mücadelesi veren sizler için de tarihsel bir yanılığın ve bilmezliktir.

Politik çizginiz ve uluslararası diplomasi açısından bir zaaf olan bu davranışın düzeltilmesi dileğiyle, kongrenizin başarıyla sonuçlanmasını arzu ettiğimizi bildirir, saygılarımızı sunarız.

23.4.1987/Atina • RIZGARI

"Ölülerimizi Unutmadık!"

● Ermeni Jenosidi'nin 72 yıldönümü nedeni ile Atina'da yapılan gösterilerde, Özal'ın maketi yakıldı, Türk Elçiliği'ne Ermeni Bayrağı asıldı.

ANK • Atina

□ 24 Nisan günü Atina Metropolis'i önünde toplanan içinde yaşlıların ve çocukların da bulunduğu bin kadar Ermeni "Mücadele-Zafer-Hak", "Türkiye ve Jenosid'e Mahkumiyet", "Ölülerimizi Unutmadık, Mücadelemiz ile onları anıyoruz" sloganları ile Türk Elçiliği'ne doğru yürüyüş yaptılar.

Elçilik önünde bariyer kuran polis, göstericilerin Elçiliğe yaklaşmalarını önledi. Yalnızca üç kişilik bir heyet, Elçilik kapısına Ermeni bayrağını astılar ve bir muhtıra bıraktılar. Elçiliğin önünde ayrıca Özal'ın maketi yakıldı.

□ Selanik'te yapılan gösteriye de binlerce Ermeni katıldı. "Türkler, Ermenistan'dan Defolun", "Mücadele Zaferi getirecektir" sloganları atıldı. Büyük Jenosid nedeni ile Ermeni dükkanları, büro ve işyerleri açılmadı ve Ermeni işçiler işbaşı yapmadılar.

“Anayardumuzdan söküldük”

ANK • Atina

Ermeni Halksal Hareketi Atina örgütü, Büyük Ermeni Jenosidi'nin 72. yıldönümü nedeni ile Atina'da bir konferans düzenledi. Konferans'ta, Dünya Halklarının Kurtuluşu ve Hakları Birliği yönetim kurulu üyesi Mikhaïlidis Haralambidis ile, Ermeni Sorunu Enformasyon-Dökümanter ve Araştırma Merkezi Almanya Seksiyonu sorumlusu Jirayr Kotcharian konuştu. Konferans'a EDA partisi ile çeşitli sendikalar mesaj gönderdi.

Ermeni Halksal Hareketi adına konferansı açan konuşmacı, “Aradan 72 yıl geçti. Ama, Türklerin (Türk Burjuvazisininin) yayılma amaçları değişmedi. Bizler, XX. yüzyılın ilk büyük katliamından önce nasıl yaşıyorduksak, öyle yaşamak istiyor; bir halkın gene Türk sultanlarının kurbanı olmaması için mücadele ediyoruz.” dedi. Konuşmacı, sözlerine şöyle devam etti: “Bizler Ermeni yurdundan sökülüp atıldık. Vatanımıza dönmek için mücadele ediyoruz. Türk yayılmacılığına karşı mücadelemizi sürdüreceğiz. Ermeni halkının da, diğer halklar gibi kendi vatanında doğma ve ölme hakkı vardır.”

Mesajların okunmasından sonra söz alan M. Haralambidis, özetle şunları söyledi:

“İlkokulda bize bir kaç şiir ezberletiliyordu. Katliam, soykırım, parçalama vb.. Kavramların kendilerine özgü anlamları vardır. Belirli içerikleri vardır. Bu kavramların anlamlarının Yunan politik yaşamında yeteri kadar anlaşıldığına inanmıyorum. Bu bizim için büyük bir boşluktur.

Jön-Türkler akımı, genel olarak reformları öngören burjuva devrimi diye anılır. Ben, böyle düşünmüyorum. Jön-Türk hareketi, jenosidleri beraberinde getiren ırkçı bir harekettir. Örneğin, Kürtler bu gün kurtuluş ile imha (jenosid) arasında bulunmaktadır.

Ermeni katliamının sınıfsal boyutu üzerinde de durulmalıdır. Yalnız, bu sorunun bir boyutudur. Sorun, bütün boyutları ile ele alınmalıdır. Bilindiği gibi, Ermeni katliamının sınıfsal boyutu içinde, feodal Osmanlı ile “yabancı” burjuvazi arasındaki çatışma durmaktadır. Osmanlı sermayesinin % 94'ü yabancılarındı. Bunun % 55'i Yunan ve % 10'u Ermenilerindi. Katliamlarla birlikte bu büyük mali güç gaspedildi.

Türkiye'deki durum, iç ve dış etmenleri ile Güney Afrika'dan pek farklı değil. Şunu da belirtmek isterim, katliama uğrayan Ermenilerin, tüm Ortadoğu halkları gibi kendi kendilerini yönetme hakları vardır.”

M. Haralambidis'ten sonra, Jirayr Kotcharian söz aldı. Kotcharian konuşmasını ermenice yaptı. Konuşma, yunancaya çevrildi. Kotcharian konuşmasında Tanzimat Fermanı ile Osmanlı'nın hristiyanlara ve diğer azınlıklara getirdiği haklara işaret ettikten sonra özet olarak konuşmasına şöyle devam etti:

“Türk-Rus savaşından sonra, Ermeni sorunu Berlin'de uluslararası diplomasiye girdi, (1888). Berlin anlaşmasının 61. maddesine göre, Osmanlı, Ermenistan'da reformlar yapmaktan vazgeçme sözü verdi. Fakat, her zaman olduğu gibi, bu defa da sözünde durmadı. Anlaşmanın yürürlüğe girmesi konusunda taraf olan devletlerin ilgisizliği ve Osmanlı'nın artan baskısı, Ermenilere, kendi sorunlarını kendilerinin çözmesi gerektiğini anlatıyordu. Bunu takip eden yıllarda, Balkanlarda olduğu gibi, Ermenistan'da da halk hareketleri ortaya çıkmaya başladı. 1890'lı yıllarda hayatın çeşitli alanlarında gizli kuruluşlar ve nihayet politik organizasyonlar ortaya çıktı. Ermeni kurtuluş hareketi, Türk gericiğinin

Ermeni halkı sürgünlerde sefalet ve açlık içinde kendi kaderine terkedildi.

hortlamasına neden oluyordu. Türkler, müslüman olmayan halklara karşı çeşitli baskı tedbirleri almaya başladılar. 1839 ve 1856 fermanlarında sözü edilen reformların uygulanmasından da vazgeçildi.

Sultan Abdulhamid, Pan-islamizmi öne çıkararak Ermeni hareketinin boğulması için mücadeleye başladı. 1894-1896 yıllarında ilk Ermeni toplu katliamları yapıldı. Müslüman halk

ile beraber, Kürtlerden oluşan Hamidiye Alayları, Ermenileri katletmek için seferber edildiler. Eylemcilere karşı herhangi bir önlem alınmıyordu. Ermenilere karşı yapılan bu ezme eylemlerinin, milletlere dayalı olduğuna dair kuşkularımız var. Çünkü, Ermeniler, Abdulhamid'e karşı mücadele eden grupların içinde yer alıyor, onlarla beraber Hamid rejimine karşı mücadele ediyorlardı.

10 Haziran 1908'de yayımlanan bir ferman ile, Ermeni Anayasası'na yeniden hayat hakkı verildi. Bu da, reformlara girileceği hakkında Ermeniler arasında yeni bir umut yarattı. Bu umutlar, Jön-Türk ırkçılığının gözden uzak tutulmasına neden oldu. Çünkü, Jön-Türk ırkçılığı, Turan ideolojisi ile, Büyük Türkiye için mücadeleyi önüne koymuş ve Küçük Asya'dan Çin içlerine kadar

Saddam Kürdistan'ı Yakıyor!

□ BAAS yönetimi tümü gücü ve imkanlarıyla Kürt halkını yok etmek istiyor.
□ ANK Merkezine ulaşan son bilgilere göre, kullanılan kimyevi silahlar nedeniyle 600'ü aşkın yaralı ve 100'ü aşkın ölü var.
□ Kürdistan'ın tüm illerinde mecburi işkan yasası uygulanıyor. Halk zorla göçe zorlanıyor. Direnen köyler ise haya desteğinde kimyevi silahlarla bombalanıyor, yakılıyor.

Kuzey Kürdistan'da (TC) yaşanan trajedi, daha bir vahşi, daha bir boyutlu ve daha bir kanlı olarak Güney Kürdistan'da yaşanıyor. Hatırlanacağı üzere, bundan daha kısa bir süre önce, Türk devleti Kuzey Kürdistan'da yaşayan halkı, Batı illerine sürmek, Kürdistan'ın direniş sembolü olan Dersim'i viraneye çevirecek, halkı zorla köyünden, toprağından, vatanından göçe zorlamak için harekete geçmişti. Boşaltılarak, yağmalanarak istenen köylerin yanında, bölge halkının da fişlenmesi uygulamalarına girişilmişti.

Bu kanlı trajedi, halkı yok etme paşasına bütün vahşeti ve insanlık dışı uygulamaları ile Güney Kürdistan'da sürdürülüyor. Saddam rejimi, İran ile olan savaşta rağmen, askeri gücünün büyük bir kısmını Kürdistan'a yığarak, var olma mücadelesini sürdüren Kürt halkını yok etmeye; yok edemediklerini ise, Irak'ın güneyine sürgün kamplarına göndermeye çalışmaktadır. Tecavüz, baskı ve talan eşliğinde sürdürülen mecburi işkan, binlerce Kürt köylüsünün toprağından sökülüp atılmasına, direnenlerin ise topyekün imhasına neden olmaktadır.

Sadece şu son 10 gün içinde, kullanılan kimyevi silahlar nedeniyle yaralı sayısı 600'e ölü sayısı ise 100'e ulaşmıştır. Bütün sindirme metodlarına rağmen, Kürt halkı, kızıyla, çocuğuyla, yaşlısıyla büyük bir direniş örneği sergilemekte, anavatandaki köklerin kurumaması için var gücüyle peşmerge desteğinde bu saldırılara karşı durmaktadır. Süleymaniye'den Zaho'ya tüm Kürdistan'da silah seslerinin ardı atması kesilmemektedir. Düşman kuvvetlerine karşı direniş sürdürülmektedir. Çığına dönen Baas var gücüyle kara ve hava desteğinde ve fakat aynı anda tüm Güney Kürdistan'da korkunç bir terör estirmektedir. Devletler Hukuğu'na aykırı olarak savunmasız köy halkına karşı kimyevi silahlar kullanılmakta, sular ve elektrikli kesilecek bölgede hiçbir canıya hayat hakkı verilmemektedir. Özellikle Kürdistan'ın Irak'a sınır illerinde ki köylerde yaşayan halka karşı uygulanan ekonomik abluka, üstüne üstlük tarlalarının ve ormanların yakılması, bu bölgelerde yaşayan halkın kurtarılmış alanlara akın etmesine neden olmakta; kurtarılmış bölgelerdeki bu yığılma büyük zorluklara, ekonomik sıkıntılara neden olmaktadır. Bölgede sıcak savaş içinde bulunan yurtsever güçler bu nedenle, başta

Birleşmiş Milletler olmak üzere, tüm insanî kurumlardan yardım istemişlerdir. Ancak bu çağrılara henüz cevap verilmemiştir.
Şu an Kürdistan'ın neresinde olursanız olun, yükselen kara dumanları, bombardıman seslerini, çığlıkları duymamanız mümkün değil. Bombardıman aralıksız olarak bütün bölgede sürdürülmekte. Bütün bölgede aynı anda çarpışmalar olduğundan, orneğin Zaho'nun bir köyü talan ve yangından kurtarılken, Hewlêr'deki bir başka sınır köyü tecavüze uğramaktadır.

Hewlêr ilinin, Mergesor bölgesinde ki Kulekhan, Girkal, Kavilbes ve Gorebusa köyleri geçtiğimiz hafta kimyevi silahlarla bombalanarak yakılmış ve tamamen dümdüz edilmiştir. Dihok iline bağlı Sersing bölgesindeki Kanika, Esefke ve Dihok yakınlarındaki Emis köyleri yine aynı şekilde bombalanarak yerle bir edilmiştir.

Saddam bir yandan Behdinan'da talana devam ederken diğer yandan da Soran bölgesinde, bölgenin tamamen boşaltılmasına çalışıyor.

Süleymaniye'nin Şehrezor muntikasındaki, Alan, Hasul, Kalbec, Kaniberdine, Kanimürvani, Duşermin, Kanikavlikon, Kanitu, Kanihunven, Ahmedbirnav, Vaço, Zeleres, Avkele ve Girtesin köylerindeki halk, rejim tarafından tehdit edilmiş, ve kendilerine tebliğ edilen resmi bir yazı ile eğer köylerini rızaları ile boşaltmazlarsa, tamamen yakılacağı bildirilmiştir. Ardından gözdağı vermek amacıyla, 20.4.1987'de, Süleymaniye iline bağlı, Çemçemal kazasının, Singav nahiyesindeki bütün köyler bombalanarak yakılmış, gözü dönmüş Baas'çılar, bu bölgedeki, Bütün Baas binalarını ve resmi kurumları da, boşaltarak yakmış alanı dümdüz etmişlerdir. 20 Haziran'dan 24 Haziran'a kadar Çemçemal ilçesine bağlı merkez köyler -Kulekava, Muferk, Piryadi, Gelergeyi, Guşkut, Seyzava, Usmangazali- tamamıyla yakılmış, bu yörede yaşayan halk, Çemçemal ilçe merkezinde oluşturulan, sürgün kamplarına yerleştirilmişlerdir. Uygulamaya karşı halk direnmektedir. Kamplardan kaçanların büyük bir kısmı kurtarılmış alanlara ulaşırken, diğer kısmı da viraneye dönen köylerine geri gitmektedirler.

Aynı gün (20.04.1987) Irak rejimi bu kez Hewlêr iline bağlı, Komaşin köyünü yaktı. Hewlêr'e bağlı Hıran nahiyesinin tüm köylerine ise işkan için resmi tebliğ yapıldı. Buna göre yöre halkı eğer bir direniş gösterirse, köyler kimyevi silahlarla bombalanacak, yakılacak ve tüm canlı, cansız ne varsa yok edilecek.

16.04'den 29.04.1987'ye kadar Süleymaniye ve Hewlêr bölgelerinde tamamıyla yok edilen, yağmalanan ve yakılan köyler şunlar; Belisan, Kaniber, Zini, Dolbalalusan, Şexwasan nahiyelerine bağlı tüm köyler; Derêşer sıra dağlarında bulunan tüm köyler, Sewsekan köyü, Koysancak, He-

rir ve Hıran ovalarındaki tüm köyler, Şaklava nahiyesinin köyleri, Hezo köyü, Çarkurna nahiyesinin köyleri, Hanekagurc, Doleraka, Kendinava, Bernati, Kolkani, Girkal, Semamik, Gora, Gewilban, Boza, Delak, Kawa, Firz ve Taktak nahiyelerine bağlı tüm köylerle birlikte Kuştepe, Güz, Degela, Askikolek ve Ankev nahiyelerine bağlı köyler tamamıyla yakılmış ve dümdüz edilmiştir.

Bu köyler dışında, yapılan sürekli bombardımanlarla Süleymaniye ilinin merkez köyleri; Kanitu, Bergel, Şirvan, Haladin, Minare, Pınar, Noliçke, Aliava, Gilazerdi, Debanya, Kanispikê, Zürgis, Darundça ve Mêrin (Şexalmari) tamamıyla yerle bir edilmiştir.

Aynı hafta BAAS kuvvetleri, Behdinan bölgesinde de bir dizi köyü yakmış ve talana etmiştir. Katliam bütün vahşetiyle devam etmektedir.

Dihok il merkezinin köyleri; Azix, Hermaşe, Derxisarê, Sedarkê bombalanarak yakılmış, yine Dihok ilinin Atrûş muntikasındaki; Tixuyan, Gebari, Xûr-zê; Atrûş nahiyesinin merkez köylerinden, Bêgürman, Derşermên, Nehlê, Dinar-tê, Zêve, Mîlhembên, Resul-ayn, Kanika, Besivkê, Emûmkê, Bablo, Sîndorê, Yermanî, Badî, Besra, Birabaharî, Sarkîlî, Spilkê, Kanihincê, Sertengê, Alûkê, Secê, Gernava, Hacıava, Serşorê, Dolsê, Gewla, Heske, Dari, Hecilkê, Şembavia, Mirgirê yaylasındaki tüm köyler, Halîş, Mamyâ, Sîndûava, Dergel, Gundek, Celal, Omeraxa, Xirabkê, Tevakê, Keme-kan, Girtî, Binişinkê, Kardilê, Alekan-ya, Banasor, Babûxkê, Şewûrkê, Navdar, Bîrûhêcara, Navîşkê, Erda, Bîrûşkê, Mecilmexdê, Govlê, Bênda, Zêvekanaykêndalê, Girberazkê, Zevkêa-buyê köyleri bombalanarak, katliamlara tabi tutulmuştur. Bu köylerin dışında; Dihok iline bağlı Kûş bölgesindeki Edin, Ermaşe, Tehlînevî, Begova köyleri mecburi iskana tabi tutularak yağmalanmıştır.

Evet, tablo tüyler ürperticidir. Güney Kürdistan'da son yılların en büyük katliamlarından biri yapılmaktadır. Pervasız bir uygulama ile Güney Kürdistan'daki halkın topyekün imhasına yönelinmiştir. Zaxo'dan Dihok'a, Süleymaniye'den Kerkûk'e bütün topraklar barut, kan ve ölüm kokmaktadır. Savunmasız halk yıllardır yaşadıkları anavatan topraklarından silinip atılmak tehdidi ile içiçe, yaşamlarını sürdürmek için mücadele etmektedirler.

Yukarıda vermeye çalıştığımız somut rakamlar, Kürdistan'ın sadece bir kısmını kapsamaktadır. Ulaşabildiğimiz, bilgi toplayabildiğimiz muntikaları içermektedir. Vahşet ve talanın boyutları ise tahmin edilenin de üstündedir.

Dün T.C, bugün Saddam'ın BAAS'ı, bir halkın var olma hakkını, geleceğini, onuru ve inançlarını yıkmak, ayaklar altına almak için gözü dönmüş bir biçimde saldırmakta.. Dersim'in insan cesetleri ile dolu olan kuyuları, Munzurdan akan kızıl kan hafızalardan silinmedi henüz. Bugünkü uygulamalar da, dünü aratmayacak kadar sistemli ve pervasız. Kürdistan'a kimyasal silahlar, gaz bombaları yağarken, sular zehirlenir, ormanlar, tarlalar yakılırken, evler yerlebir edilip talan edilirken ve kendi ülkesinde yaşamak istemekten başka suçu olmayan bir halk imha edilirken, görevimiz otorup ağıt dizmek olmasa gerek...

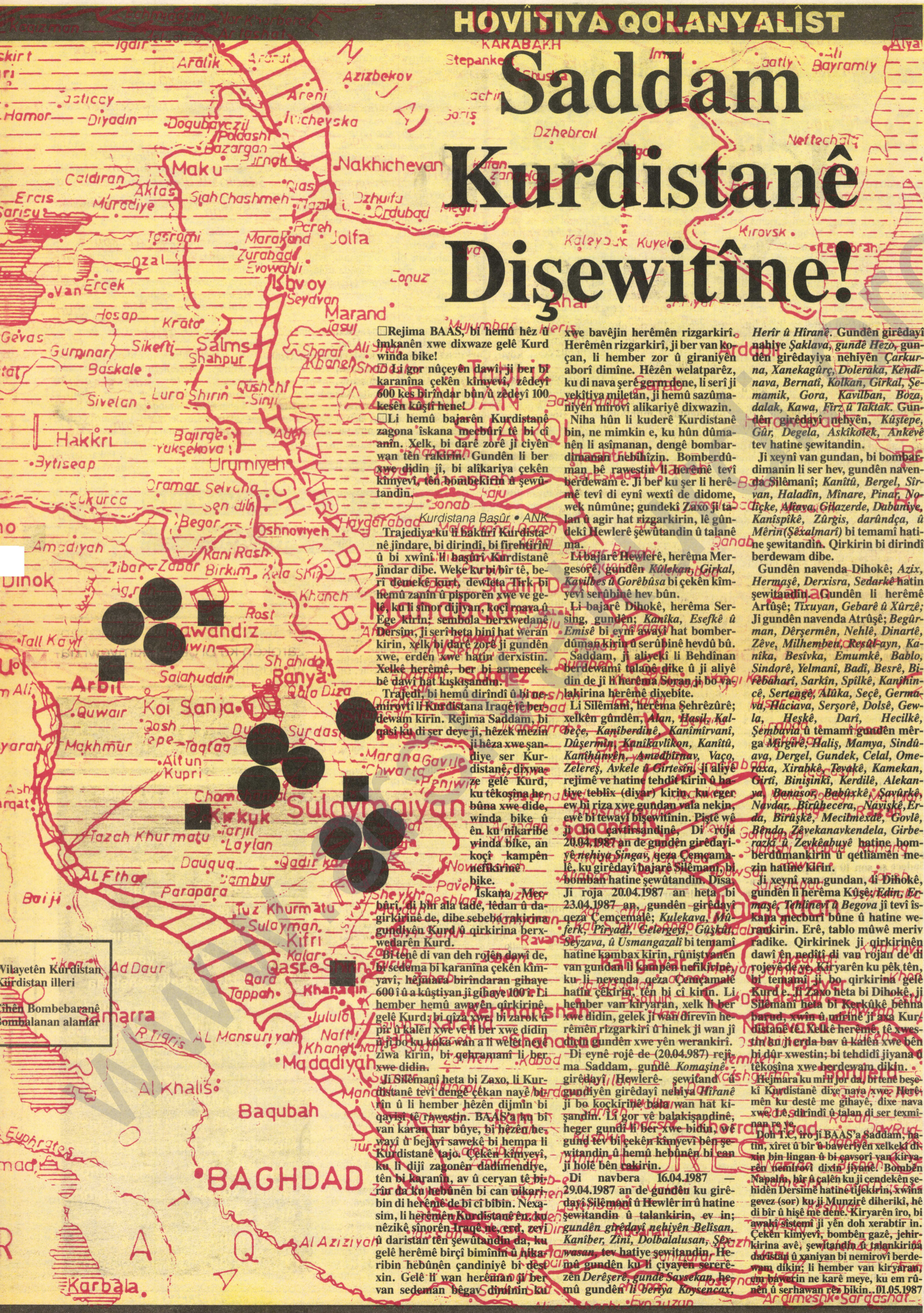
□ Jenê (!) li gunde Şexwasan zarokên ku bi çekên kimyewî hatin kuştin!!

Sadece (!) Şexwasan köyünde kimyasal silahlarla öldürülen çocuklar !!

- Said / 5 salı—yaşında
- Safia / 6 salı—yaşında
- Rızgar / 7 salı—yaşında
- Edibe / 8 salı—yaşında
- Star / 10 salı—yaşında
- Selam / 4 salı—yaşında
- Husen / 3 salı—yaşında
- Asia / 9 salı—yaşında
- Selim / 10 salı—yaşında
- Rebuar Ali / 2 salı—yaşında
- Huner Yusuf / 2 salı—yaşında
- Xezal Hasan / 2 salı—yaşında
- Nezanen Hasan / 3 salı—yaşında
- Serbaz Mihemed İsa / 4 salı
- Rîzan Ali Resul / 4 salı-yaş.
- Meryem Eziz Hesani / 6 salı-yaş.
- Ayşe İbrahim / 6 salı-yaşında
- Heseni Xurşid / 6 salı—yaşında
- Hedice Xurşid / 7 salı—yaşında
- Xelil Silemen Xıdır / 9 salı-yaş.
- Resul Xıdır / 12 salı—yaşında

Saddam Kurdistanê Dişewitîne!

□ Rejima BAAS, bi hemû hêz û imkanên xwe dixwaze gelê Kurd winda bike!

□ Li gor nûçeyên dawî, ji ber bi karanîna çekên kimyevî, zêdeyî 600 kes birindar bûn û zêdeyî 100 kesên kuştî hene!

□ Li hemû bajarên Kurdistanê zagona îskana mecburî tê bi cî anîn. Xelk, bi darê zorê ji ciyên wan tên rakirin. Gundên li ber xwe didin ji, bi alikariya çekên kimyevî, ten bombekirin û şewitandin.

Kurdistanê Başûr • ANK
Trajediya ku li bakurê Kurdistanê jîndare, bi dirindî, bi firehtirîn û bi xwînê li başûrê Kurdistanê jîndar dibe. Weke ku bi bir tê, berî demê kurt, dewleta Tirk bi hemû zanîn û pisporên xwe ve gelê, ku li şînor dijyan, koçî roya û Ege kirin, sembola herxwedane Dersim, ji serî heta binî hat weran kirin, xelk bi darê zorê ji gundên xwe, erdên xwe hatin derxistin. Xelkê herêmê, ber bi armencek bê dawî hat kişandin.

Trajedî, bi hemû dirindî û bi nemirovî li Kurdistanê Iraqê tê ber dewam kirin. Rejima Saddam, bi gasî ku di ser deye ji, hêzek mezin ji hêza xwe şandîye ser Kurdistanê, dixwaze gelê Kurd, ku têkoşîna he bûna xwe dide, winda bike û ên ku nikaribe winda bike, an koçî kampên nefikirîne bike.

Îskana Mejbûrî, di bir ala tadê, fêdan û dagirkirîne de, dibe sebebê rakirina gundiyan Kurd û qirkirina berxwedaran Kurd.

Bi tenê di van deh rojên dawî de, bi sedema bi karanîna çekên kimyevî, hejmarê birindaran gihaye 600 î û a kuştîyan jî gihaye 100 î. Di hember hemû awayên qirkirîne, gelê Kurd; bi qîza xwe, bi zarok û piç û kalên xwe ve li ber xwe didin û ji bo ku koka wan a li welêt nêye ziwa kirin, bi qehramanî li ber xwe didin.

Ji Silêmanî heta bi Zaxo, li Kurdistanê tevî dengê çekan nayê birin û li hember hêzên dijmin bi qayîstî tê rawestî. BAAS a ku bi van karanî har bûye, bi hêzên he wavi û bejayî sawekê bi hempa li Kurdistanê tajo. Çekên kimyevî, ku li dijî zagonên dadmendîye, tèn bi karanî, av û ceryan tê birin da ku hebûnên bi can nikarî bin di herêmê de bi cî bibin. Nexasim, li herêmên Kurdistanê ên, ku nêzikê şînorên Iraqê ne, erd, zevî û daristan ten şewitandin da, ku gelê herêmê birçî bimînin û hikarîbin hebûnên çandiniyê bi destxin. Gelê li wan herêman jî ber van sedeman begavî dîtin ku

xwe bavêjin herêmên rizgarkirî. Herêmên rizgarkirî, ji ber van koçan, li hember zor û giraniyên aborî dimîne. Hêzên welatparêz, ku di nava şerê germ dene, li serî ji yekîtiya mîletan, ji hemû sazûmanîyên mirovî alikariyê dixwazin.

Niha hûn li kuderê Kurdistanê bin, ne mimkin e, ku hûn dûmanên li asîmanan, dengê bombardîmanan nebihîzin. Bombardîman bê rawestî li herêmê tevî berdewam e. Ji ber ku şer li herêmê tevî di eynî wextî de didome, wek nûmûne; gundekî Zaxo ji talan û agir hat rizgarkirin, lê gundekî Hewlerê şewitandin û talanê ma.

Li bajarê Hewlerê, herêma Mergesorê, gundên Kulekav, Girkal, Kavûbes û Gorêbûsa bi çekên kimyevî serûbinê hev bûn.

Li bajarê Dihokê, herêma Ser-sing, gundên; Kanika, Esefkê û Emîsê bi eynî awayî hat bombardîman kirin û serûbinê hevdû bû. Saddam, ji aliyekî li Behdînan berdewami talanê dike û ji aliyê din de ji li herêma Soran jî bo valakirina herêmê dixebite.

Li Silêmanî, herêma Şehrêzûrê; xelkên gundên, Alan, Hasil, Kal-beçe, Kanîberdînê, Kanîmirvani, Dûsermîn, Kanîkavlikan, Kanitû, Kanîhûyên, Amedbîrnav, Vaço, Zelereş, Avkele û Girtesîn, ji aliyê rejimê ve hatine tehdît kirin û hatîye teblîx (diyar) kirin, ku eger ew bi rîza xwe gundan wala nekin, ewê bi tewavî bişewitînin. Piştê wê ji bo çavîrsandîne, Di roja 20.04.1987 an de gundên girêdayî-yê nehîya Singav, qeza Cemçamalê, ku girêdayî bajarê Silêmanî, bi bomban hatine şewitandin. Di 20.04.1987 an heta bi 23.04.1987 an, gundên girêdayî qeza Cemçamalê; Kulekava, Mûferk, Pîryadî, Gelgergey, Gûştûr, Sezyava, û Usmangazalî bi temami hatine kambax kirin, rûniştvanên van gundan li kampên nefikirîne, ku li neyenda qeza Cemçamalê hatin çekirin, tèn bi cî kirin. Li hember van kiryanan, xelk li ber xwe didin, gelek ji wan di revîn herêmên rizgarkirî û hinek ji wan jî di gundên xwe yên werankirî.

Di eynê rojê de (20.04.1987) rejîma Saddam, gundê Komasînê-girêdayî (Hewlerê-şewitand) û gundiyan girêdayî nehîya Hîranê jî bo kockirîne bala wan hat kişandin. Li gor ve balakîsandîne, heger gundî li ber xwe bidin, wê gund tev bi çekên kimyevî bên şewitandin û hemû hebûnên bi can ji holê bîn rakirin.

Di navbera 16.04.1987 - 29.04.1987 an de gundên ku girêdayî Silêmanî û Hewlerî in û hatine şewitandin û talankirin, ev in; gundên girêdayî nehîyên Belîsan, Kanîber, Zînî, Dolbalalusan, Şex-wasan, tev hatiye şewitandin. Hemû gundên ku li ciyayên sererezen Derêşerê, gundê Saysekan, hemû gundên li Berya Koysencax,

Herîr û Hîranê. Gundên girêdayî nahîye Şaklava, gundê Hezô, gundên girêdayî nehîyên Çarkurna, Xanekagûrê, Doleraka, Kendî-nava, Bernatî, Kolkan, Girkal, Şemamik, Gora, Kavîlban, Boza, dalak, Kawa, Fîrz û Taktak. Gundên girêdayî nehîyên, Kûştepe, Gûr, Degela, Askîkolek, Ankevê tev hatine şewitandin.

Ji xeynî van gundan, bi bombardîmanan li ser hev, gundên navenda Silêmanî; Kanitû, Bergel, Sîrvan, Haladîn, Minare, Pînar, No-lîçe, Aftava, Gîlazerde, Dabaniye, Kanîspîkê, Zûrgis, darûndça, û Mîrîn (Şexalmarî) bi temami hatine şewitandin. Qirkirin bi dirindî berdewam dibe.

Gundên navenda Dihokê; Azix, Hermaşê, Dêrxîsra, Sedarkê hatin şewitandin. Gundên li herêmê Artûşê; Tixuyan, Gebarê û Xûrzê; Ji gundên navenda Atrûşê; Begûrman, Dêrsermên, Nehlê, Dinarîte, Zêve, Mîlhembet, Resûl-ayn, Kanîka, Besivka, Emumkê, Bablo, Sindorê, Yelmanî, Badî, Besrê, Bî-rebâharî, Sarkîn, Spîlkê, Karîhin-cê, Sertengê, Alûka, Seçê, Germavû, Hûciava, Serşorê, Dolsê, Gewla, Heşkê, Darî, Hecilkê, Şembavîya û temami gundên mîrga Mîrgûrê, Halîş, Mamyâ, Sindû-ava, Dergel, Gundek, Celal, Ome-taxa, Xirabkê, Teyakê, Kamekan, Gîrtî, Binîşînkî, Kerdîlê, Alekan-ya Banasor, Babûxkê, Şavûrkê, Navdar, Bîrûhecera, Navîskê, Erda, Bîrûşkê, Mecîtmexdê, Govlê, Bênda, Zêvekanavkendela, Girberazkî û Zeykêabuyê hatine bombardîman kirin û qetliamên mezin hatine kirin.

Ji xeynî van gundan, di Dihokê, gundên li herêma Kûşê; Edîr, Er-maşê, Tehlînevî û Begova jî tevî îskana mecburî bûne û hatine werankirin. Erê, tablo mûwê meriv radîke. Qirkirinek ji qirkirînen dawî ên nedîtî di van rojan de di rojê de ye. Kiryarên ku pêk tèn, bi temami jî bo qirkirina gelê Kurd e. Ji Zaxo heta bi Dihokê, ji Silêmanî heta bi Kerkûkê bêhna parud, xwîn û mafîne jî ara Kurdîstanê te. Xelkê herêmê, tê xwestin ku ji erda bav û kalên xwe bîn bi dûr xwestin; bi tehdîdî jiyana û tekoşîna xwe berdewam dikin.

Hejmarê ku mîlî jor da, bi tenê beşekî Kurdistanê dixê nava xwe. Herê-mên ku destê me gihayê, dixê nava xwe. Lê, dirindî û talan di ser texmî-nan re ye. Di 17.04.1987 an de, ji BAAS a Saddam, hatin, xîret û bir û baweriyên xelkê di xîbin lîngan û bi çavşori van kiryanên nemirovî dixî jiyane. Bombên Napalm, bîr û calên ku jî cendekên şehîden Dersimê hatine tîfekirin, xwîna gevez (sor) ku jî Munzirê diherikî, hê di bir û hişê me dene. Kiryarên îro, bi awayî sistemî jî yên doh xerabtir in. Çekên kimyevî, bombên gazê, jehirkirina avê, şewitandin û talankirina daristan û xaniyan bi nemirovî berdewam dikin; li hember van kiryanan em bawerî ne karê meye, ku em rûnê û serhawan rêz bikin. 01.05.1987

Vilayetên Kurdistanê
Kurdistan illeri
Gundên Bombebaranê
Bombalanan alamlar

İstanbul Rızgari davasında tutuklu sanıklar karar duruşmasında; soldan sağa; Gazi ATTİLA (24 yıl), Zülküf GÜNAY (24 yıl), Atilla ŞİMŞEK (16 yıl,8 ay), Abdurrahim GÜMÜŞTEKİN (Ömürboyu), Sedat GÜNÇEKİ (Ömürboyu), Nadir KALKAN (Ömürboyu), Süleyman PETEKKAYA (6 yıl,8 ay), Muzaffer KÖKALAN (20 yıl), Necmettin ALP (20 yıl)

“Beni o şanlı mücadeleden belki bir süre uzak tutabilirler, ama mücadeleden alıkoymaları asla mümkün olmayacaktır!”

25.2.1987

Sevgili babacığım, anneciğim ve kardeşlerim.

Babamın gönderdiği 6.2.1987 günlü mektubu, 18.2.1987 günlü telgrafı ve Fahrettin'in gönderdiği 13.2.1987 günlü mektubu aldım. Çok sevindim. Çok teşekkür ederim.

Babam mektubunda diyor ki *belki bu mektubum sana kavuşmadan mahkeme kararları okuyacak*. Tam da babamın dediği gibi oldu. Ben Şubat'ın 23'ünde mahkemeye çıkmıştım. Ve hakimizdaki kararlar duruşmada okunmuştu. Akşam koğuşuma döndüğümde koğuş arkadaşlarım yukarıda aldığımı belirttiğim mektup ve telgrafın bana geldiğini söylediler. Ben döndüğümde arkadaşlarım akşam yemeğini yiyordu. Ben de önce mektuplarımı ve telgrafımı yanıma alarak yemek sofrasına oturdum ve sonra arkadaşlarımın ısrarlı sorularına karşı onlara *hele bir durun yemeğimizi yiyelim sonra size ne kadar ceza aldığımı söylerim* diyorken, arkadaşlarım ısrarla ne kadar ceza aldığımı söylememi benden istediler. Ben de *hayır yemeğimi yemeden ne kadar ceza aldığımı size söylemem* diye direttim. Derken arkadaşlar benim

sofranın tadının bozulması ve onların güzel güzel yemek yerken üzülmemeleri için ne kadar ceza aldığımı söylemediğimi hemen anladılar ve benim mektuplarımı okumamı önerdiler. Ben de bir yandan yemeğimi yerken, öbür yandan da mektuplarımı okumaya başladım. Babamın mektubunu okurken en çok ve hemen dikkatimi çeken, babamın belki bu mektubu almadan kararınız açıklanır sözü oldu. Evet canım babacığım tam da dediğiniz gibi. Ben mektubu almadan hükümlü oldum, yani bana “ceza” verildi. Aldığım cezayı gazetelerden okumuşsunuzdur sanırım. Ya da avukatın öğrenmişsinizdir. Evet benim açımdan bu tarihi haksızlığa daha büyük bir tarihi haksızlık eklendi. Hakkımda verilen karar tamamen politik maksatlıydı. Evet, bana ömürboyu hapis cezasını elzem gören mahkeme tamamen peşin hükümlü ve arniyetlidir. Onlar sömürgeci TC devletinin bekçileridir ve bundan ötürü de bize düşmanca bakarlardı. Ellerinden gelse birkaç suda boğarlardı. Onlar ki, ülkemizi işgal eden, boyunduruk altında tutan, sömürü ve talana tabi tutan sömürgeci TC devletinin yargıçlarıdır, o sebepten dolayı bana ve benim gibi sosyalist düşünceleri benimsiyenlere idam ve ömürboyu cezalar vermekten zevk duyuyorlar. Ama onların bu zevkleri, onların vicdan azabı çekmelerini engelleyemez. Ben ömürboyu ceza aldığım gece vicdan rahatlığıyla uyudum. Ama sormak gerekir. Bana ömürboyu ceza veren mahkeme başkanı ve yargıçlar aynı gece vicdan azabı çekmeden uyuyabilmişler mi? Onların vicdan azabı duymamaları mümkün değil. Bu eşyanın tabiatına aykırı olur.

● Bu sayımızda “Serbest Kürsü”yü 4 yıllık bir yargılamadan sonra ömürboyu hapis cezasına mahkum edilen Abdurrahim Gümüştekin'in, karardan sonra ailesine yazdığı mektuba ayırdık. Türkiye'de “Demokrasiye Geçiş” yaygaraları arasında zulmun, işkencenin, baskı ve zorbalığın başlıca hedeflerinden biri olan devrimciler, bilerek ve bilmeyerek unutuldu. Bu gün Türkiye hapisaneleri, 7 yılın kanlı cenderesinde ezilen, yaralı, hasta ve sakat binlerce devrimci ile dolu... Binlerce devrimci de dışarda(!), polis baskısı, işsizlik ve açlıkla yüzyüzedir...

Haykırarak belirtmek istiyorum: Cezalar bizi — özgürlük ve bağımsızlık savaşımlarını— yıldırmaz. Savunmamda belirttiğim gibi beni sömürgeci TC devlet güçleri yıldırmaya epey uğraştı ama, uğraşları hep boşa çıktı ve bundan sonra da

boşa çıkacaktır. Bu konuda halkıma, dünya işçi sınıfına söz veriyorum. Sözüümü sonuna kadar tutacağım zerre kadar kuşku duyulmamalıdır. Tekrar belirtiyim. Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlüğü için, Kürdistan'da proleterya devleti kurmak için, dünya devrimi için elimden geleni geri koymayacağım. Bu böyle biline.

Şunu da bütün beni tanıyanlar bilmelidir ki, bana verilen ceza, benim devrimci politik kişiliğimden ötürüdür ve bu ceza beni yıldırma amaçlıdır. Benim mücadeleden belki bir süre uzak tutabilirler. Ama o belirli mücadeleden alıkoymaları asla mümkün olmayacaktır. Bu da böyle biline.

Ölünmez tek namuslu yol mücadele

Benim ülkem, toplumum esirlik boyunduruğundayken ve ben bu bilince sahipken susmam, sesiz durmam bana yakışmaz, savaşmak ülkenin özgürlüğünü kazanmak için mücadele etmek yakışır. Ben gerçeklerin bilincinde biriyim. İnsanlık ve insanlıktan yana onunla ilgili kavramlarla düşünsel bağlar kurmuşum bir kez. Gericiliğin kompleksine, sömürünün bütün biçimlerine, baskının, otoritenin kompleksine, eziyetin, işkencenin köküne karşı olmaktan bir an geri kalmayacağım. Bu benim için bir insanlık görevi.

Ülkemde kınalı türkölere boyunduruk vurlumuşa, halkım mecburi iskana tabi tutuluyorsa, insanlarımız irin emip kan tükürüyorsa, düğünlerimiz özgürlüklerimizle bütünleşmiyorsa, tut-saklıgımızla simgeleniyorsa, kendi dilimizi konuşmıyorsak, yani açıkcası bir halk olarak, bir ülke olarak boyunumuzda sömürgeci boyunduruk varken ve sömürgeci zulmün altında benim inim inliyorsak, jenosid ve asimilasyona uğruyorsak ve de biz bütün haksızlıkların bilincinde isek, bizim için

etmek ve savaşmaktır, başka şey değil, işte bu kadar.

Canım babacığım ve anneciğim, sakın olaki oğlumuz ömürboyu ceza aldı diye kederlenip sızlanmayınız. Bence asıl kederlenip üzülmemiz gereken şey kınalı türkülerimizin boynundaki boyunduruktur. Yani ülkeyi sömürge olmasıdır. Ve bilmenizi isterim ki, ben bana elzem görülen ceza için asla kederlenip, üzülmeceğim. Keyfim yerinde. Sağlıklı ve iyiyim.

Satırlarımı noktalımadan, babacığım, dedeciğime, neneciğime, anneciğime en derin saygılarımı ve selamlarımı sunar ellerinden öperim. Adem amcamın ellerinden öperim. Abdulkirim ve Abdurrahman amcalarıma selamlarımı ve saygılarımı iletir kucaklarım. M.Ali ve Tahir'e sevgilerimi ve selamlarımı yollar gözlerinden öperim. Bütün kardeşlerime ve bütün amca çocuklarına en içten sevgilerimi ve selamlarımı sunar gözlerinden öperim. Gelinlerime selam eder kardeşçe halhatırlarımı sorarım. Ayrıca bütün akraba ve dostlara içten selamlarımı yollarım. Esen kalın.

Oğlunuz

Abdurrahim Gümüştekin

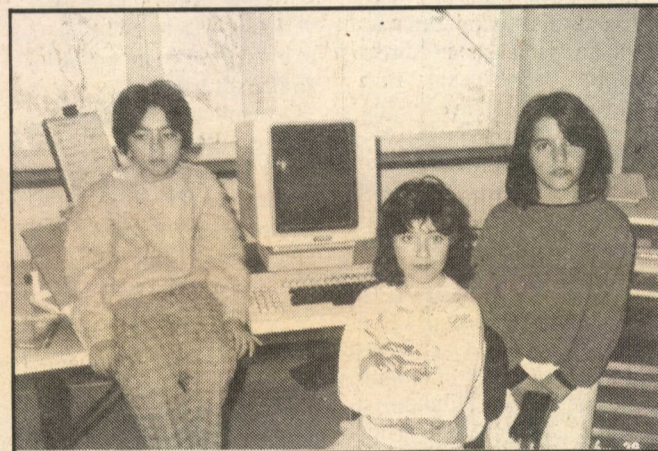
□ Xwendeyên beşê Kurdî yên li taxekî biyanî û koçkirên Stockholmê, serdana Kurdistan Press kirin.

Rojname bi çi awayê amede dibû? Nûçe bi çi awayê berhev dibûn? Kî bi çi awayê dixebitî? Ev pirs ji **Medya, Arja û Seval** dihatin. Bi qasê 5-6 saet bûya jî, bi karê birêvebirina (îdare) Kurdistan Press mijûlbûn, bersiva telefonan dan, civîn pêkanîn, ceribandina hînbûna kompûteran kirin.

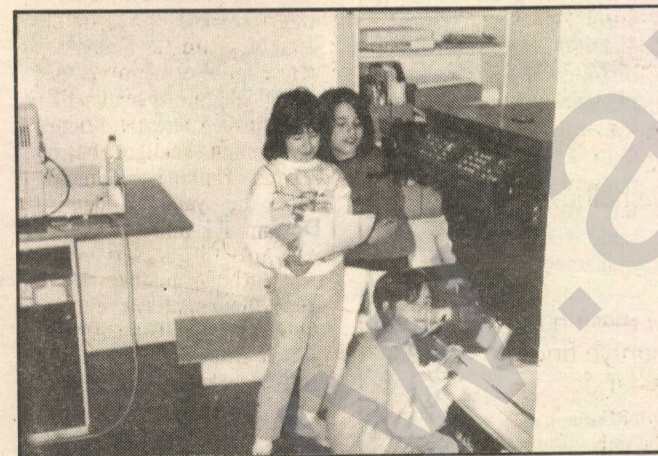
Li ser vê yekê, me jî rûpelekê temam, ji bo wan amede kir...

SEVAL bi teleksî nûçe bi rê dike...

Operatora komputeran ARJA li ser karê xwe...

MEDYA bi Reprô'yê wêne mazin dike. Herwekî dinê wisa dixûye, ku Arja û Seval hez ji wêneya wê dikin...

Redaksiyon di civînê de. Li gor îfadeya rûyê wan rojname dernayê!...

Xwendeyên li dibistana BUSSENHUSKOLA serdana Kurdistan Press kirin...

Şefredaktor SEVAL li gel herdû sekreterên xwe...MEDYA bersiva telefonê dide.

MEDYA

• 9 salî •

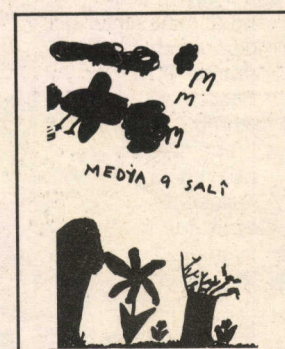

□ Di welatê me de her tişt xweşkir bû. Wekî dinê jî gelekî germ bû li ba me... Hevalê min gelek bûn û em pir dileyistin...

Ez bi kaçaxî ji hidûdê hatim. Ez gelekî kurdî dizanîbûm. Lê ez nikarîbûm ku bipeyivim, ji bo ku qedexê bû.

Swêd hinekî baş e. Ez dixwazim gelekî tiştan bi kurdî hînbibim û ez dixwazim bibim doktor...

Bijî Kurdistan
Bijî Pêşmerge

ARJA

• 8 salî •

□ Kurdistan germ û xweş e. Ez gelekî dixwazim vegerim Kurdistanê, yanî Qamişlo. Ez dixwazim herim cem

bapîr û dapîra xwe. Swêd baş e, belê li Swêd gelekî tişt hene lê dilê min li Kurdistanê ye. Ez bi balafirê hatim Swêdê. Ez dixwazim bixwînim, lê ez nizanîm çî bixwînim!

Bila hemû zarokên Kurd jîr bin û di xwendegehan de bixwînin û paşê bila bizivirin welatê xwe Kurdistanê...

ARIA Kurd
Holmer Jag treker synd om dig,
du har behandlat oss illa.
Vi lider fortfarande av det. Vi kurder
tyckte mycket om Olof Palme. Holmer vem
ska du skilja på nu då.
Från Arja-klass 2c.

SEVAL

• 8 salî •

□ Kurdistan gelekî rind bû. Hevalên min pir bûn. Ez gelekî dixwazim herim welatê xwe û hevalên xwe bibînim û dîsa bi wan re bileyîzim.

Ez nikarîbûm ku kurdî bipeyivim, ji ber ku Tirk nedihîştin em bi serbestî zimanê xwe kurdî bipeyivin. Ez naxwazim ku zimanê xwe ji bîr ve bikim.

Swêd baş e, lê Kurdistan baştir bû. Çinku Kurdistan welatê min e. Ez dixwazim bibim doktor û paşê vegerim herim welatê xwe...

Bijî Kurdistan
Bijî Pêşmerge

**Çîroka GUNDÎ Û BAGERAŞVAN
di hejmara bê de dom bike !!**

Yoksul ülkelerde göçmenler

Bugün Dünyanın dört bir yanında, günde yaklaşık 5000 insan göç ediyor. Buna göre dakikada 4 insan ülkesini terk etmiş oluyor. Mültecilerin bir çoğu Avrupa ülkelerine sığınmayı başarırken, %97'si 3. Dünya ülkelerinde bulunuyor...

ANK • Stockholm

Dünyada yaklaşık 15 milyon olan göçmenin sadece %5'i Amerika ve Avrupa'daki zengin sanayi ülkelerinde yaşıyor. Geriye kalan %95'i ise kendi ülkelerine yakın olan yoksul ve savaş içinde bulunan ülkelerde yaşamakta(!). Bunların çoğu savaştan, koşturmalardan, açlıktan kaçarak, yoksul ve verane içindeki kamplara sığınıyor.

Bugün savaş yoksul ülkelerde sürmektedir. İnsanlar bu ülkelerden kaçarak, daha yoksul, daha fakir ülkelere sığınarak, kurtuluş umudu arıyor. Zengin ülkelerin savaş

sonrası dönem diye adlandırılan ikinci dünya savaşının bitiminden bugüne 140 savaş meydana geldi. Savaş berabere, açlık, yoksulluk getirirken, mültecilikte toplumsal bir olgu haline geliyordu...

Bugün açlıkla savaşan Afrika'da tamamına 5 milyon göçmen yaşıyor. Sadece Somali'de, Etiyopya'dan kaçan, 700 bin göçmen var; Eritre'den Sudan'a göçenlerin sayısı ise 400 bine ulaşmış bulunuyor. Afrika'nın güney kesiminde Namibia, Angola, Mozambik ve Güney Afrika'dan gelenlerin sayısı 230 bin civarında.

Öte yandan, Pakistan mülteci kabul etmede dünya rekorunu elinde bulunduruyor. Bugün Pakistan'da sadece Afganistan'dan gelen 3 milyon göçmen var. 1,9 milyon Afganlı ise şu an İran'da barınıyor.

Ortadoğu ise mülteci yuvası. Barut fıçısına dönmesine rağmen, mülteciler, bir ülkeden diğerine akın ediyor. Lübnan iç savaşından, Irak-İran savaşından kaçanlar, dünyanın en eski ve geleneksel mülteci gurubu durumunda.

Yarı Meksika'da olmak koşuluyla 320 bin göçmen Central-Amerika'da yaşıyor.

Bu bölgede yaşayan göçmenlerin çoğu El-Salvador uyruklu.

Laos, Vietnam ve Kamboçya'dan akın eden Güney-Doğu Asya'daki göçmen sayısı ise yaklaşık 150 bin civarına ulaşmış durumda.

Dünya'da 15 milyonunu üstünde bulunan mültecilerin karşılaştıkları problemler, uluslararası nitelikte ve doğal olarak uluslararası çözüm gerektiriyor. Avrupa'nın sanayi ülkeleri, Amerika ve diğer gelişmiş ülkelerde %5 civarında bulunan mülteciler, rahatsızlıklara neden olmasına rağmen, büyük bir sorun arz etmiyor olsa gerek (!).

GÜNEY AFRİKA

kara yasak!

Siyahlar anti-demokratik uygulamalara karşı direnişlerini sürdürüyor

(TCA • ANK)

Güney Afrika'da 7 Mayıs'da yapılacak genel seçimlerde, siyah çoğunluğun oy kullanması yasaklandı. Bunun üzerine geniş çaplı olaylar, ülkenin dört bir yanında patlak verdi.

Johannesburg'daki üniversitelerden birinde, çoğunluğu beyazlardan oluşan yaklaşık ikibin öğrencinin katıldığı toplantıya polis, göz yaşartıcı bomba ve kırbaçlarla dağıttı. Eylemden sonra, çok sayıda kişi tutuklanarak gözaltına alındı. Toplantı yalnızca beyazların katılacağı 7 Mayıs genel seçimlerini protesto etmek amacıyla yapıyordu. Konuşmacılar arasında siyahların lideri Wili Mandela'da vardı.

Fakat toplantıyı düzenleyenler, Mandela'nın konuşmasına az bir zaman kala toplantının yasadışı olduğuna dair, bir mahkeme kararını okudular. Kararın okunmasından hemen sonra, tam teçhizatlı polis ekipleri, üniversite'deki toplantı salonuna girerek, öğrencilerin hemen dağılmasını istedi. Öğrencilerin direnmesi üzerine, polis birlikleri, öğrencilere saldırarak, göz yaşartıcı bombalar eşliğinde toplantıyı dağıtarak, sayıları oldukça kabarı bir öğrenci grubunu ise göz altına aldı. Siyah ulusal hareketinin liderlerinden Mandela, polisin bu eylemini kınayarak, üniversiteyi terk etti.

Seçimlere az bir zaman kaldığı şu günlerde, ülkede bulunan tüm

üniversitelerde gerginlik artmış durumda. İlerici öğrencilerin ve öğretim üyelerinin bir bölümü siyahların katılımının yasaklandığı seçimleri kınarken, ırkçı gruplar üniversitelerin siyasi amaçlı protestolar kullanılmasına karşı duruyorlar.

Güney Afrika'dan sızan son haberlere göre, seçileri protesto eden yüzbinlerce kişi seçimlere iki gün kala evlerinden dışarı çıkmıyorlar. Irk ayırımına karşı mücadele eden grup ve sendikaların çağrısı üzerine gerçekleşen eylemlere işçiler ve öğrenciler, büyük katılım gösterdiği bildiriliyor. Patlamalar sürerken, güvenlik güçleri, siyah yerleşim birimlerinde olağanüstü önlemler alıyor.

Buzlar çözülüyor mu?

ANK • dinleme servisi

Çin Hal Cumhuriyeti'ni 25 yıldır Doğu Avrupa ile olan soğuk ilişkilerini düzeltme çabaları, karşılıklı yoğun diplomatik ziyaretlere neden oldu. Son altı ay içinde Pekin'i, Doğu Avrupa Sosyalist ülkelerinden 4 parti lideri ziyaret etti.

Çin yolculuğuna çıkan son lider, Bulgaristan Cumhurbaşkanı Todor Jikov. Bulgaristan liderinin 5 mayısta başlayan resmi ziyareti 6 gün sürecek.

Doğu Avrupa'nın en uzun süredir görevde bulunan Komünist Partisi lideri Todor Jikov, aynı zamanda Çin'i 30 yıldır ziyaret eden ilk Bulgar Cumhurbaşkanı. Ekim ayından bu yana Çin'i, Polonya ve Doğu Almanya Komünist Parti liderleri, Macaristan Komünist Partisi'nin üst düzeydeki yetkilileri ve Çekoslovakya Başbakanı ziyaret etmişti.

Bu ziyaretlerle birlikte, Jikov'un altı günlük resmi ziyareti, Çin Halk Cumhuriyeti ile Doğu Avru-

pa Sosyalist ülkeleri arasındaki ilişkilerin ne denli canlandığını göstermekte. 1960 ve 70'li yıllarda Çin ile Sovyetler Birliği arasındaki ilişkilerin kopmasından sonra, Doğu Bloku ile de bozulan ilişkiler artık fiilen düzelmekte. Bununla birlikte, Moskova ile Pekin arasındaki ilişkilerin iyi olduğunu söylemek olası değil.

Sofya'dan ayrılmadan önce Yeni Çin Haber Ajansına demeç veren Jikov, Çin-Bulgar ilişkilerinde değerlendirmeyi bekleyen alanlarla iki ülkede süren reform çalışmalarını üzerinde benzerliklerin olduğunu vurguladı.

Reformlar konusunda görüş alışverişinin dışında, Çin yetkililerinin, Bulgaristan ve diğer Doğu Avrupa ülkelerinden satın aldıkları malların teknik düzeyi ve güvenilirlikleri konusunda şikayetleri dile getirmeleri bekleniyor.

PRAVDA'dan sert eleştiri!

ANK • dinleme servisi

Sovyetler Birliği Komünist Partisi yayın organı PRAVDA, Fransa'yı, nükleer silahların azaltılması ile ilgili tavrından dolayı eleştirdi.

Pravda, Fransa'nın uyguladığı taktiklerin bilindiğini ve bunun nükleer silahlarla ilgili görüşmelere yarar getirmeyeceğini belirtti.

Pravda'ya göre Paris yönetimi yumuşama politikasından uzaklaşıyor. Bu değerlendirme, Fransa Başbakanı Jack Ciraç ile Batı Alman Başbakanı Helmut Kohl'ün görüşmelerini izledikten sonra varılan bir yargı. İki başbakan Sovyet önerileri konusunda Batı Avrupa liderleri arasında daha fazla görüşmeler yapılması gerektiğini açıklamışlardı.